

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Multò minùs scandalum accipiendu[m], si reos vident pati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

omnes admittuntur. Sperabitis, ut vos, tamquam legatos DEI, honorificè tractent: at cōtumelijs afficient, colaphos infringent; at flagellabunt, & sauciabunt vos; & morte pessima multabunt. *Hac locutus sum vobis, ut non scandalizemini.* An non recordamini, hunc, ab initio Mundi hominibus & Deo morem fuisse, ut illi bonos malè tractarent, Deus autem sanctos suos de ipsis malis coronaret? Sic innocentem Abel, invidus Cain; pium Iacob, crudus Esau, virgineum Ioseph crudeles fratres; sævi Ægyptij mansuetum Moysen & Israëlitas; Saul Dauidem, Iezabel Eliam afflixit; & hodie quoque improbissimi quique vitæ probatæ homines persequuntur. Ut enim aquis ignes, & ignibus aquæ aduersantur, ita inter probos improbosque dissidium facit morum dissimilitudo. Quæ ipsa commendat innocentes. Si enim impijs similes essent, desinerent esse innocentes. Non splendet virtus, si non exerceatur. Quare vel ipsi Diabolo aliquid in Iob permitendum fuit, ut patientia eius orbi terrarum ostenderetur. Itaque *hac locutus sum vobis*, ait Christus, *ut non scandalizemini.* Nam, ut virtus vestra, velut aurum in igne probetur, tamquam oues à lupis lacerabimini. Ego ipse per spinas vos, non per rosas ad cælum ducam.

Quòd si ergo scandalizari nemo debet, cùm videt affligi innocentes, quantò minùs nos offendi decet, si Deus reos castigat? Ita est, non licet, cùm aliquem videmus in aduersa incidisse, illico cogitare, aut iudicare, multoquè minùs dicere, eum scelerè aliquo insigni id commersisse, aut improbitatem illius à diuina æquitate castigatam esse, quemadmodū Melitenses temerè & censuerunt, & dixerunt, cùm viderent viperam de manu Pauli pendentem; verùm multò indignius est, ut de Deo malè cogitemus, quasi, aut iniquus sit, aut in rebus humanis curandis negligens & improvidus. Iusti, in dubijs rebus aiunt: *Iustus es, Domine, & rectum iudicium tuum.* Tametsi ergo neminem improbitatis condemnent, cùm vident mala mortalibus accidere; iustitiam, tamen nihilominus diuinam numquam accusant, neque se sibi casu repentino scandalizari. Ita enim secum rationantur. Si homo iste deliquit, quod DEO notum est, cur non puniatur? Si innocens est, cur non exerceatur?

IV.

Act. 28, 42

Psal. 118, 137

ApoG. 3. 19.

S. Augustin.
epist. 137.

virtutem maximi æstimat, eos solet in maximis discriminibus hosti opponere. Sic & DEVS, quos amat, arguit & castigat, æquè bonus utique in amicos, quibus præbet merendi occasionem, atque erga inimicos justus, quos pœnis emendat. Negari non potest, tristia sunt, quæ aduersa sunt, sed solari nos debet & tristium utilitas, & iustitia iudiciumque DEI tristia immittentis. *Manifestum est quidem, inquit S. Augustinus, quia ista in Ecclesia non accidunt, sine graui tristitia sanctorum fidelium; verumtamen consoletur nos, qui cuncta prædixit, atque, ut abundantia iniquitatis non refrigescamus, sed in finem perseueremus, ut salui esse possimus, admonuit. An non admonuit, cum dixit: Hac locutus sum vobis, ut non scandalizemini? Quod si scandalizari nos noluit, cum videmus pessima, quæque perpeti innocentes, quanto minùs offendi nos par est, cum reos plectit? Bonos defendit, cum malos castigat; immò ex malis vult facere bonos.*

V.

At non videmus crimen, ob quod iste sanitatem amisit; ille pedem, alius oculum, alius omnino vitam perdidit? Satis est, si videt DEVS. Non cadet, qui iudicio crediderit diuino, quod tamen ipsum haud rarò erumpit in apricum, ad nostram fidem erudiendam. *Henricus in dioptra exemplorum narrat, cuidam viro nobili fuisse multis annis seruum inprimis fidum & gnauum, adeoque ad omnia imperata promptissimum. Vsu venit, ut dominus per siluam equo vehens vidulum argenti triginta pondo, seruo ponè sequente, ne aduertente, perderet. Vbi ad flumen ventum, herus folliculum pecuniarum desiderat, quarit è seruo inuenerit ne amissam bulgam? negantem illico irâ inflammatus, ac propè in rabiem actus, stricto ferro persequitur, pede truncat, semniceque relicto, viam, qua inceserat, argento quarendo relegit. Seruus dolore pedis recisi propè exanimatus siluam inlatu complet. Exciuit lamentabilis vox anachoretam haud procul inde degentem: reperit is humi iacentem, pedemque pessimè multatum. commiseratione commotus compellat, & quam potuit verborum maledam adhibet. Enimuerò propius eum à morte abesse ratus hortatur ad salutarem peccatorum expiationem, monetque, hero ut suo ignoscat, Deum quoque, perinde clementem in se experturum. Parati ad omnia confessionem excipit, causamque facti totâ intelligit; unde maiori affectu infelicem persecutus in cellam suam deportauit, maximaque curâ in ser-*

uire

Ioseph. Ballardin. lib. 3
cap. 47. &
post eum
Matth. Rader
part. 1. Viri-
darii. 28. Ia-
nuarij.